

ריאיון עם ד"ר נילי שטיינברג, ראש ביה"ס לחינוך ולהוראת החינוך הגופני

מאת: ד"ר נתי ברבר

תיגו: הכשרת מורים לחינוך גופני, ניהול אקדמי, חינוך גופני וספורט, אורח חיים בריא, אנטומיה, פציעות ספורט

גילוי נאות, ד"ר נילי שטיינברג ואנוכי חבשנו יחד את ספסל הלימודים של המכללה האקדמית בוינגייט כסטודנטים לתואר ראשון בחינוך גופני לפני עשרים ושש שנה. שלושה דברים הותירו עלי רושם עמוק כבר אז: הנחישות לצאת בקביעות עם עלות השחר לאימוני השחייה, הצטיינותה המרשימה בלימודי האנטומיה, וכמובן נועם אישיותה. מעט יותר מ"חצי יובל" אנו נפגשים שוב, הפעם לצורך ריאיון עימה **להכשרתון**, וכמו רבים אחרים מחברי הסגל של המכללה, גם על נילי, הזמן כמעט ולא ניכר.

נתי: שלום נילי וברכות חמות לרגל מינויך לראש ביה"ס לחינוך ולהוראת החינוך הגופני. ברשותך, האם תוכלי לספר תחילה על הביוגרפיה האקדמית שלך?

נילי: את הדוקטורט שלי עשיתי במחלקה לאנטומיה בפקולטה לרפואה של אוניברסיטת תל-אביב, עם דגש בנושא של פציעות ספורט בעיקר אצל רקדניות. בשמונה השנים האחרונות עסקתי בהוראת נושא האנטומיה במכללה, סמינריונים של פציעות ספורט, קינזיולוגיה ובמגמה לטיפול היציבה. גם המחקר שלי עוסק בתחומים האלו. כיום, בנוסף להוראה ומחקר בתחומי מדעי החיים, אני מקדישה את מרבית המשאבים שלי לביה"ס.

נתי: מהם אותם משאבים שאת מביאה איתך, נקודות החוזקה שלך?

נילי: אני מאמינה בעבודה קשה, ועבדתי קשה כדי להשיג כל דבר שהגעתי אליו בחיי. כמו כן, יש לי יכולת למשוך אתי אנשים במעלה ההר. הצלחה מבחינתי תהיה לשכנע מרצים מתוך ביה"ס לבצע יותר מחקר אקדמי.

כשמגיעים אלי מרצים חדשים להתראיין, אני אומרת להם שאני רוצה לקדם אותם, לעזור להם, שאני פה בשבילם. אכן מדובר בעבודה קשה וסיזיפית, שהתמורה אליה היא רק בעתיד. אך האקדמיה אינה יכולה להתקיים בלי בסיס חזק של מחקר. ברור לי שהגעתי לשמש ראש ביה"ס בזכות זה שידעתי להשקיע את כל מרצי וזמני בנושא של המחקר.

באותה נשימה, חשוב לי להדגיש, שאני קודם כל רואה את עצמי אשת משפחה, מגדלת ארבעה ילדים שעוסקים בספורט תחרותי—שלושה מהם בצמרת (שחיין, גולשת רוח ואחת בהתעמלות מכשירים), וגם אני בעצמי ממשיכה להתאמן מדי יום ביומו. תמיד ידעתי למצוא את האיזון הנכון בין להיות "אמא טוטאלית" לבין הקדשת הזמן לפיתוח הקריירה, אני גאה ושלמה לגמרי עם השילוב הזה.

נתי: מהו, אם כן, החזון החינוכי שלך, הדבר החשוב ביותר בעיניך כראש ביה"ס?

נילי: בסופו של דבר, אני רואה את קידום הספורט, החינוך הגופני והחינוך לאורח חיים בריא בקרב ילדי בתי הספר כדבר החשוב ביותר מבחינתי. אני רואה את הסטודנטים שלנו כשליחים שצריכים לקבל את הכלים הכי טובים ולצאת עם הידע הטוב ביותר לשטח, כמורים, כמאמנים, כאנשי ספורט

וחינוך גופני בקהילות שלהם. כבוגרי המכללה עלינו לצאת ולהוביל שינוי מערכתי בתפיסת חשיבות הספורט, החינוך הגופני ואורח החיים הבריא במדינה שלנו.

נושא חשוב נוסף הוא מעמד המורה. אני סבורה למשל שיותר מורים לחינוך גופני צריכים להיות מחנכי כיתות. כמחנך כיתה ניתן להגיע אל הילד הרבה יותר. שנית, חשוב לתת את הדגש על כך שלא מדובר בספורט בלבד אלא ב**חינוך**. כפי שציינתי לעיל, אורח החיים הבריא והפעיל הוא חלק מתוך זה. אוקי, נעשה ספורט ואחר כך כל ביה"ס הולך לאכול סופגניות, לי זה מפריע.

נתי: כפי שציינתי לפני שנפגשנו, הפגישה בינינו היא במתכונת של ראיון חצי מובנה ועל אף חשיבות הנושאים הנידונים מבקש למקד אותך לנושא ביה"ס שאת עומדת בראשו.

נילי: בהחלט. אחד הדברים החשובים בהקשר זה הוא איך עושים אינטגרציה בין מה שנלמד במקצועות מדעי היסוד, מדעי החיים, לבין תפקיד המורה לחינוך גופני שאנו מנסים לקדם ולשפר כאן במכללה את יכולותיו. כלומר, איך לקשר בין הידע העיוני לבין הידע ההוראתי שלו. איך אוכל לצמצם את הפער בין הידע שהסטודנט הצעיר ספג באולם ההרצאות לבין מה שהוא מיישם לאחר מכן באולם הספורט.

לדוגמה, בהוראת שיעור כדורסל, הוא מזכיר להם איזה קבוצות שרירים עבדו, ובאופן דומה יעשה זאת גם בתחומי דעת כגון פיזיולוגיה, פסיכולוגיה וכדומה. לצורך כך, חשוב לי גם להמשיך ולשפר את האינטראקציה בין מרצי ביה"ס לחינוך לבין מרצי ביה"ס לחינוך גופני במכללה.

[לפרטים נוספים על ד"ר נילי שטיינברג באתר רשות המחקר](#)